

Kitab Daniel - Nomer Saratus Hiji

Perjuangan Nu Nuluykeun Pikeun Kabeneran ku Iman: Analisis Sajarah ngeunaan Kamurtadan dina Protestantisme

Jeff Pippenger

2024-02-29

Pesen anu dibawa ku Para Sesepuh Jones jeung Waggoner dina paséa taun 1888, nya éta pesen ngeunaan dibenerkeun ku iman dina kayaktianana. Protestantisme murtad ngabantah yén pangbeneran anu disadiakeun ku pupusna Kristus dina kayu salib ngan nutupan jalma dina dosa-dosana, tapi getih-Na henteu sabenerna ngaleungitkeun dosa-dosana. Doktrin palsu ieu nempatkeun ngaleungitkeun dosa dina Kadatangan Kadua, nalika para jelema dosa harita sacara gaib dirobah. Protestantisme murtad jeung, sacara resmi saprak taun 1957, Adventisme Laodikia, ngakukeun yén Kristus téh ukur salaku Pangganti urang, tapi lain salaku Tuladan urang. Sataun saméméh 1888, Sadérék White nyerat kieu.

“Kuring bakal mere aranjeun hate anu anyar, jeung sumanget anu anyar bakal ku Kami dipasihkeun di jero aranjeun.’ Kuring percaya ku saageung-ageungna hate kuring yén Roh Allah keur ditarik ti dunya, jeung maranéhanana anu geus nampa caang anu gede sarta kasempetan-kasempetan, tapi henteu ngamangpaatkeunana, bakal jadi anu pangheulana ditinggalkeun. Maranéhanana geus ngusir Roh Allah ku kasedih. Kagiatan Iblis ayeuna dina mangaruhan hate, sarta kana garéja-garéja jeung bangsa-bangsa, kedah nageunjeungkeun unggal nu nalungtik nubuat. Ahir geus deukeut. Mugi garéja-garéja urang hudang. Mugi kakawasaan Allah anu ngabalikeun jadi anyar kaalaman dina hate unggal anggota, tuluy urang bakal ningali gerak anu jero tina Roh Allah. Panghampura dosa hungkul lain hiji-hijina hasil tina pupusna Isa. Anjeunna nyanggakeun kurban anu taya watesna lain ukur supaya dosa bisa dipiceun, tapi supaya tabiat manusa bisa dipulihkeun, dipapaés deui, diwangun deui tina ruruntuhanana, sarta dijadikeun pantes pikeun ayana di payuneun Allah...”

“Kristus teh tangga anu ku Yakub katempo, anu dasarna ngadeg dina bumi sarta buleud pangluhurna ngahontal ka sawarga anu pangluhurna. Ieu nembongkeun jalan kasalametan anu geus ditangukeun. Urang kudu naék buleud demi buleud tina ieu tangga. Lamun aya saurang ti antara urang anu ahirna bakal disalametkeun, éta bakal ku cara nyekel pageuh ka Yesus saperti kana buleud-buleud hiji tangga. Kristus dijadikeun pikeun nu percaya hikmat jeung kabeneran, kasucian, jeung panebusan...”

“Bakal aya sababaraha kajatuhan anu pikasieuneun ku jalma-jalma anu nyangka yén maranéhna nangtung pageuh lantaran miboga bebeneran; padahal maranéhna teu miboga éta sakumaha ayana dina Yesus. Sakedapan waé kalalaworaan bisa ngalungkeun hiji jiwa kana karuksakan anu teu bisa dipulihkeun deui. Hiji dosa ngabalukarkeun kana dosa kadua, jeung dosa kadua nyiapkeun jalan pikeun dosa katilu, jeung saterusna. Urang kudu, minangka utusan-utusan Allah anu satia, terus-terusan nyuhunkeun ka Mantenna supaya dijaga ku kakawasaan-Na. Lamun urang nyimpang sanajan saukur sakainci tina kawajiban, urang aya dina bahaya pikeun nuluykeun kana hiji lampah dosa anu tungtungna kana kabinasaan. Aya

pangharepan pikeun unggal urang, tapi ngan dina hiji jalan wungkul—ku ngabeungkeutkeun diri urang ka Kristus, sarta ngagunakeun sakabéh tanaga pikeun ngahontal kasampurnaan tabiat-Na.

“Agama anu pura-pura hadé ieu, anu nganggap enteng kana dosa sarta salawasna ngadumuk kana kanyaah Allah ka nu ngalakukeun dosa, ngadorong nu ngalakukeun dosa pikeun percaya yén Allah baris nyalametkeun manéhna bari manéhna tetep hirup dina dosa sarta manéhna terang yén éta téh dosa. Kieu cara anu dipigawé ku loba jalma anu ngaku percaya kana bebeneran kiwari. Bebeneran dipisahkeun tina kahirupan maranéhna, sarta éta sababna éta teu boga deui kakawasaan pikeun ngayakinkeun sarta ngarobah jiwa. Kudu aya ngagerakkeun sagala urat saraf, sumanget, jeung otot pikeun ninggalkeun dunya, adat-istiadatna, prak-prakanana, jeung mode-modéna....”

“Lamun maraneh nyingkirkeun dosa sarta ngalaksanakeun iman anu hirup, kabeungharan tina berkah-berkah sawarga bakal jadi milik maraneh.” Selected Messages, buku 3, 155.

Agama palsu anu “teuing hade-hade” tina Protestanisme murtad dijadikeun doktrin resmi dina awal generasi kaopat Adventisme dina taun 1957. Eta ngedalkeun hiji harti ngeunaan pangbeneran anu “ngadorong jalma dosa supaya percaya yen Allah bakal nyalametkeun manehna bari manehna terus hirup dina dosa.” Salib teh ngajar yén “panghampura dosa lain hiji-hijina hasil tina pupusna Isa,” sabab “Mantenna geus maparin kurban anu taya watesna lain ngan supaya dosa bisa dileungitkeun, tapi supaya kodrat manusa bisa dipulihkeun, dipiindahkeun deui kaendahanana, diwangun deui tina karuksakanana, sarta dijadikeun pantes pikeun ayana Allah.”

Pemberontakan taun 1957 nunjukkeun yén bibit pemberontakan anu dipelak dina taun 1863, anu tuluy mimiti mekar dina taun 1888, sarta anu satuluyna diasupan ku amanat palsu anu dilambangkeun ku buku anu diterbitkeun dina taun 1919 (*The Doctrine of Christ*), ahirna ngahasilkeun buah mangrupa pangucapan sacara kabuka yén “iman anu dipimilik ku jalma-jalma adil” anu asli, anu digambarkeun ku dua loh Habakuk, ayeuna geus dipiceun sarta diganti ku harti anu geus diruksak tina “pembenaran ku iman” anu aya dina Protestanisme murtad. Nabi anu teu taat ti Yuda geus mulang deui ka pasamoan jalma-jalma anu nyindiran sarta dahar babarengan jeung nabi bohong ti Bétel.

Pesen ka garéja Laodikea anu mula-mula ditepikeun ka gerakan kaum Millerite dina taun 1856, tuluy deui ka garéja Laodikea dina taun 1888, ditampik dina unggal léngkahna. Eta pesen ti Jones jeung Waggoner, anu nurutkeun Sister White boh mangrupa pesen ka Laodikea, boh pesen ngeunaan dipenerkeun ku iman, ditampik ku dalih yén jalma-jalma barontak anu nampik éta pesen téh sabenerna keur ngabéla patokan-patokan heubeul! Patokan-patokan anu ku maranéhna dibéla téh mangrupa hiji pondasi hasil wangunan manusa sorangan, anu diadegkeun dina keusik.

Pesen ngeunaan “pamalesan ku iman” anu ditepikeun ku Jones jeung Waggoner dina taun 1888 ngamuat kanyataan Injil anu sajati, nyaéta yén jalma-jalma anu dibenerkeun téh sakaligus ogé disucikeun. Éta nekenkeun yén dibenerkeun téh hartina “saleresna” dijadikeun suci, lain saukur sacara légal “dinyatakeun” suci. Pesen Jones jeung Waggoner, anu ku Sister White diidentifikasi minangka pesen anu geus ku anjeunna ditepikeun mangtaun-taun saméméh pambrontakan taun

1888, ngébréhkeun yén nalika pamalesan diperhitungkeun, pangsucian ogé dina waktos anu sarua dipaparinkeun.

Éta moal bisa béda, sabab boh pangleresan boh panyucian dilakonan ku ayana Roh Suci dina diri anu percaya. Pangleresan jeung panyucian téh saukur dua kecap anu ngajelaskeun dua unsur tina hiji karya anu dilakonan dina diri anu percaya ku ayana Roh Suci.

Ieu téh nya éta amanat Musa sorangan anu ditolak ku para pameget Korah, anu deuih ditolak dina taun 1856, tuluy deuih dina taun 1888, sarta satuluyna sacara umum dipiagem minangka tiorgi kasalametan Adventisme Laodikea dina taun 1957. Pamberontakan anu terus-terusan éta ngareureuwaskéun Allah, sabab jalma-jalma nyebut, “Satiap jelema anu migawé kajahatan téh hadé dina payuneun PANGERAN, sarta Mantenna resep ka maranéhna; atawa, Di mana Allah pangadilan?”

Maranéhna nyebutkeun, “jalma-jalma anu keur migawe dosa téh dibenerkeun ku getih Kristus, sarta Allah mikaresep ka maranéhna, sanajan maranéhna tetep neraskeun dina dosa.” Ieu téh panipuan rohani anu digambarkeun ku amanat ka Laodicea (hiji bangsa anu dihakiman), sabab sanajan Kristus nangtukeun urang Laodicea minangka “sangsara, jeung pikasediheun, jeung miskin, jeung buta, jeung taranjang,” maranéhna percaya yén dirina “beunghar, jeung beuki loba banda, sarta teu butuh nanaon.” Jeung dina kaayaan kitu, saéstuna maranéhna geus aya dina ambang pikeun dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti.

Jalma-jalma satia dina sajarah Millerite anu geus tabah ngaliwatan pangalaman kuciwa anu kahiji dina taun 1844, sakumaha dilambangkeun ku Yeremia dina pasal lima welas, ayat lima welas nepi ka dua puluh hiji, salaku para pangwangun Bait Allah anu satia, anu geus dipaparin jangji yén lamun maranéhna henteu balik deui ka “pasamoan jalma-jalma pangolok-olok,” maranéhna bakal jadi “baham” Allah, téh nyatana balik deui ka “pasamoan jalma-jalma pangolok-olok” (dilambangkeun ku nabi palsu ti Betel), sarta robah jadi urang Laodikea, nu aya dina ambang rék dimuntahkeun kaluar tina baham Allah, jeung maranéhna teu nyaho kana éta.

Kaayaan Adventisme Laodikea dina 11 Séptémber 2001 dipatipikeun ku kaayaan kaum Protestan dina 11 Agustus 1840. Dua sajarah éta dipatipikeun ku urang Yahudi anu resep ngabéda-béda perkara leutik, nalika Roh Suci turun dina baptisan Kristus. Dina masing-masing tina tilu sajarah éta, hiji umat anu baheula dipilih geus kaliwat, sarta ayeuna ogé keur dina prosés dipopohokeun. Juruwarta Perjangjian dina jaman Yohanes Pambaptis, nya éta anu rék asup kana perjangjian jeung maranéhanana anu ku Petrus disebut “turunan anu kapilih.”

Tapi maraneh téh hiji bangsa anu kapilih, hiji imam-imam karajaan, hiji bangsa suci, hiji umat kagungana sorangan; supaya maraneh ngembarkeun puji-pujian ka Anjeunna anu geus nyaur maraneh kaluar tina poek kana cahaya-Na anu ajaib: anu baheulana lain hiji umat, tapi ayeuna geus jadi umat Allah: anu baheulana can nampa rahmat, tapi ayeuna geus nampa rahmat. 1 Petrus 2:9, 10.

Petrus keur ngaidentifikasi umat pilihan anyar dina jamanna, nyaéta garéja Kristen. Maranéhna geus kapilih minangka “generasi anu kapilih,” dina hiji mangsa nalika Kristus jeung Yohanes

Pembaptis duanana ngaidentifikasi umat pilihan baheula salaku generasi oray beludak.

Eh turunan oray berbisa, kumaha bisa maranéh, anu jahat, ngucapkeun hal-hal anu hadé? sabab tina kalimpahan hate sungut nyarita. Mateus 12:34.

Turunan anu kaliwat téh mangrupikeun “turunan oray berbisa,” anu jadi lambang Iblis—sato ngarayap dina nubuatan Alkitab. Turunan anu kaliwat éta geus ngeusian cangkir mangsa cobaanana nepi ka pinuh, sarta salila opat turunan maranéhna geus netep dina watak oray berbisa. Maranéhna geus ngamekarkeun dahi awéwé lacur. Ku sabab kitu dua puluh lima kokolot lalaki dina Ezekiel pasal dalapan daék sujud ka panonpoé. Maranéhna geus ngabentuk watak kapausan.

“Pesen malaikat katilu geus disaurkeun ka sakuliah dunya, ngingetan manusa sangkan ulah narima tanda sato galak éta atawa tina gambarna dina tarangna atawa dina leungeunna. Narima tanda ieu hartina nyokot kaputusan anu sarua sakumaha anu geus dipigawé ku sato galak éta, sarta ngabela gagasan-gagasan anu sarua, dina panolakan anu langsung ka Sabda Allah.”
Review and Herald, 13 Juli 1897.

Tanda sato galak téh nya éta tandana jalma durhaka, nyaéta paus Roma jeung wakil Satan di bumi. Sangkan datang kana pamikiran anu sarua jeung sato galak, nyaéta datang kana pamikiran anu sarua jeung Satan, anu dilambangkeun minangka oray berbisa.

“Pikeun ngamankeun kauntungan jeung kahormatan dunyawi, garéja dipingpin pikeun neangan kahadean jeung pangrojong ti jalma-jalma agung di ieu dunya; sarta ku kituna geus nampik Kristus, manéhna kabujuk pikeun nyerahkeun kasatiaan ka wakil Setan—uskup Roma.” The Great Controversy, 50.

Dina generasi panungtungan tina hiji umat anu baheulana dipilih, watak maranéhna ngagambarkeun watak Sétan. “Generasi pilihan” anu dina mangsa-mangsa kapungkur lain umat Allah, dipilih ngaliwatan hiji prosés pangujian, panyucian ku ngabersihan, jeung pamurnian. Jalma-jalma anu lulus dina prosés pangujian éta dipilih pikeun aya dina hiji hubungan perjangjian jeung Allah. Gusti ngadamel perjangjian jeung gareja Kristen, tuluy deui jeung Adventisme Millerit, sarta Anjeunna ngalakukeunana deui jeung saratus opat puluh opat rébu.

Nalika Gusti ngadamel perjangjian jeung umat Allah anu kakara dipilih (anu baheula lain umat Allah), Anjeunna sumping ka maranéhna minangka Utusan Perjangjian. Dina unggal tina tilu sajarah anu ngalaksanakeun Maleakhi pasal tilu, aya saurang utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian. Utusan kahiji nyaéta Yohanes Pambaptis, anu ngalambangkeun utusan kadua jeung katilu. Utusan kadua nyaéta William Miller. Babarengan, ciri-ciri nubuat tina Yohanes Pambaptis jeung William Miller netepkeun ciri-ciri utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan Perjangjian supaya sumping sarta ngadamel perjangjian jeung saratus opat puluh opat rébu.

Tiluan juruwarta anu nyiapkeun jalan pikeun Kristus, anu jadi Juruwarta tina Pajangjian, sangkan dadakan sumping ka Bait-Na, ngagambarkeun hiji pagawean anu diréngsékeun dina mangsa pangadilan panalungtikan, anu dipungkas ku pangadilan palaksanaan.

"Dina poé-poé panungtungan tina sajarah bumi ieu, perjangjian Allah jeung umat-Na anu ngajaga parentah-parentah-Na bakal dipulihkeun deui. 'Dina poé éta Kami baris nyieun hiji

perjangjian pikeun maranéhna jeung sato-sato liar di huma, jeung jeung manuk-manuk di langit, jeung jeung sagala mahluk nu ngarérayap di taneuh; sarta Kami baris mupus gandewa jeung pedang jeung peperangan ti bumi, sarta Kami baris ngajadikeun maranéhna ngagolér kalawan aman. Jeung Kami bakal ngajadikeun maneh jadi pangantén Kami salalanggengna; enya, Kami bakal ngajadikeun maneh jadi pangantén Kami dina kabeneran, jeung dina kaadilan, jeung dina kanyaah satia, jeung dina welas asih. Malah, Kami bakal ngajadikeun maneh jadi pangantén Kami dina kasatiaan; sarta maneh bakal nyaho ka PANGERAN."

“Jeung bakal kajadian dina poe eta, Kami bakal ngadangu, saur PANGERAN, Kami bakal ngadangu langit, jeung maranehna bakal ngadangu bumi; jeung bumi bakal ngadangu gandum, jeung anggur, jeung minyak; jeung maranehna bakal ngadangu Yizreel. Jeung manehna ku Kami bakal disebarkeun pikeun Kami di bumi; jeung Kami bakal maparin karunya ka manehna anu can nampi karunya; jeung Kami bakal ngandika ka maranehna anu lain umat Kami, Maneh teh umat Kami; jeung maranehna bakal nyebut, Maneh teh Allah abdi.’ Hosea 2:14–23.

“Dina poe eta, ... sesa urang Israil, jeung jalma-jalma anu salamet tina kulawarga Yakub, ... bakal ngandel ka PANGERAN, Anu Maha Suci ti Israil, kalawan sajati-jatina.’ Yesaya 10:20. Ti ‘unggal bangsa, suku, basa, jeung umat’ bakal aya jalma-jalma anu kalawan bungah ngabales kana ieu pangandika, ‘Sieun ka Allah, jeung pasrahkeun kamulyaan ka Mantenna; sabab geus datang waktuna pangadilan-Na.’ Maranéhna bakal murtad tina unggal brahala anu ngabeungkeut maranéhna ka ieu dunya, sarta bakal ‘nyembah ka Mantenna anu ngadamel langit, jeung bumi, jeung laut, jeung cinyusu-cinyusu cai.’ Maranéhna bakal ngabébaskeun dirina tina unggal panyangkut, sarta bakal nangtung di hareupeun dunya minangka tugu-tugu rahmat Allah. Nurut kana unggal pangersa ilahi, maranéhna bakal dipikawanoh ku malaikat jeung ku manusa minangka jalma-jalma anu ‘nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Wahyu 14:6–7, 12.

“Tenjo, poe-poe poe baris datang, saur PANGERAN, nalika nu ngabajak bakal nyusul nu metik, jeung nu ngagencet anggur nyusul nu nyebarkeun binih; gunung-gunung bakal neteskeun anggur amis, jeung sakumna pasir bakal ngalembereh. Jeung Kami bakal mulangkeun [ngabalikeun] panawanan umat Kami Israil, sarta maranéhna bakal ngawangun deui kota-kota anu ruruntuhan, tuluy nyicinganana; maranéhna bakal melak kebon-kebon anggur, sarta nginum anggurna; maranéhna ogé bakal nyieun kebon-kebon, sarta ngadahar buahna. Jeung Kami bakal nanemkeun maranéhna di tanahna, sarta maranéhna moal deui dicabut ti tanahna anu geus Kami pasrahkeun ka maranéhna, saur PANGERAN Allah maranéh. Amos 9:13–15.” Review and Herald, February 26, 1914.

Malaki pasal tilu kacumponan dina mangsa Kristus, jeung dina mangsa kaum Millerit, sarta dua sajarah éta nangtukeun kacumponanana dina poe-poe panungtungan. Sadérék White nyaluyukeun kacumponan Malaki pasal tilu jeung padamelan Kristus dina nyucikeun Bait Allah.

Dina nyucikeun Bait Allah tina para nu meuli jeung ngajual ti dunya, Isa ngumumkeun misi-Na pikeun nyucikeun hate tina najisna dosa,—tina kahayang-kahayang duniawi, napsu-napsu mementingkeun diri, kabiasaan-kabiasaan jahat, anu ngarusak jiwa. Maleakhi 3:1–3 dicutat.” The Desire of Ages, 161.

Panyucian Bait Allah ku Kristus ngalambangkeun padamelan-Na dina nyucikeun hate jelema dosa anu tobat. Dina palayanan-Na di antara manusa, Anjeunna dua kali nyucikeun bait Allah di bumi.

“Nabi nyarios, ‘Kami ningali malaikat séjén turun ti sawarga, mibanda kakawasaan anu ageng; sarta bumi jadi caang ku kamulyaanana. Jeung anjeunna ngajerit kalayan gagah ku sora anu tarik, saur-Na, Babul anu gedé geus rubuh, geus rubuh, sarta geus jadi tempat cicingna setan-setan’ (Wahyu 18:1, 2). Ieu téh pesen anu sarua anu dipasihkeun ku malaikat kadua. Babul geus rubuh, ‘sabab manéhna geus nyababkeun sakumna bangsa nginum anggur tina murkana jina rohani dirina’ (Wahyu 14:8). Naon éta anggur téh?—Pangajaran-pangajaran palsu dirina. Manéhna geus mikeun ka dunya hiji sabat palsu gaganti Sabat parentah kaopat, sarta geus ngulang deui kabohongan anu mimitina diucapkeun ku Iblis ka Hawa di Éden—yen jiwa téh sacara alamiah henteu paéh. Loba kasalahan séjén anu sarupa geus disebarkeunana lega ka mana-mana, ‘ngajarkeun parentah-parentah manusa minangka doktrin’ (Mateus 15:9).”

“Wanci Isa mimiti palayanan-Na di hareupeun umum, Anjeunna nyucikeun Bait Allah tina panajisan nu ngahina ku cara nu sacrilegious. Di antara lampah-lampah panungtungan dina palayanan-Na nya éta panyucian Bait Allah anu kadua. Kitu deui, dina pagawean panungtungan pikeun mere panggeuing ka dunya, dua panggero anu béda ditepikeun ka jamaah-jamaah. Amanat malaikat anu kadua nyaéta, ‘Babel geus runtuh, geus runtuh, kota anu gedé éta, sabab manéhna geus nyieun sakumna bangsa nginum tina anggur amarah cabulna’ (Wahyu 14:8). Jeung dina sora tarik amanat malaikat anu katilu kadéngé hiji sora ti sawarga nyebutkeun, ‘Kualarlah ti dinya, umat-Ku, supaya aranjeun ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya aranjeun ulah narima tina bala-balana. Sabab dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, jeung Allah geus nginget kajahatan-kajahatanana’ (Wahyu 18:4, 5).” Selected Messages, buku 2, 118.

Dina kacumponanana Malachi pasal tilu, Yohanes Pambaptis teh utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Yesus, salaku Utusan Perjangjian, supaya ngadadak sumping ka Bait-Na sarta ngabersihan eta dua kali. Dina palayanan-Na salila tilu satengah taun, Anjeunna ngabersihan Bait Allah dina awal jeung dina ahir palayanan-Na, ku kituna nandakeun yen pagawean ngabersihan teh boga hiji awal anu ngawakilan ahir. Yesus salawasna ngagambarkeun ahir ku awal, sarta saluyu jeung padamelan-Na minangka Alfa jeung Omega, tilu satengah taun eta dimimitian jeung ditungtungan ku ngabersihan Bait Allah.

Dina kacindekan tilu satengah taun éta, Anjeunna ngocorkeun getih anu netepkeun perjangjian anu nyumponan ramalan dina pasal kasalapan kitab Daniel yén Anjeunna bakal netepkeun perjangjian jeung loba jelema salila saminggu, di tengah-tengahna Anjeunna bakal dipaehan.

Jeung sanggeus genep puluh dua minggu, Al Masih bakal dipupus, tapi lain pikeun dirina sorangan; jeung rahayat ti pangéran anu baris datang bakal ngancurkeun eta kota jeung eta pangsucian; jeung tungtungna bakal datang kawas caah, jeung nepi ka ahir perang, karuksakan-karuksakan geus ditangtukeun. Jeung anjeunna bakal netepkeun perjangjian jeung loba jalma salila sa minggu; jeung dina satengahing minggu eta anjeunna bakal nyababkeun kurban jeung pangbakti eureun, jeung ku sumebarna kalakuan-kalakuan jijik anjeunna bakal ngajadikeun eta tumpur jeung suwung, nepi ka kasampurnaan, jeung anu geus ditangtukeun

bakal dicurahkan ka nu dijadikeun suwung. Daniel 9:26, 27.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Kaca demi kaca bisa ditulis ngeunaan hal-hal ieu. Sakabéh konferénsi-konferénsi keur jadi kakhamiran ku prinsip-prinsip anu sarua sesatna. ‘For the rich men thereof are full of violence, and the inhabitants thereof have spoken lies, and their tongue is deceitful in their mouth.’ Gusti bakal ngadamel pagawean pikeun nyucikeun garéja-Na. Kuring nyarios ka maranéh saenyana, Gusti parantos rék malik sarta ngabalik-ngabalikkeun di lembaga-lembaga anu disebut ku ngaran-Na.”

“Kuring teu bisa nyebutkeun sabaraha geura prosés panyucian ieu baris dimimitian, tapi moal lila ditunda. Anjeunna anu nyekel tampian dina panangan-Na bakal nyucikeun bait-Na tina kakeueum moralna. Anjeunna bakal ngabersihan pisan lanté-Na. Allah gaduh pasualan jeung sakur anu ngalakonan sanajan panganiayaan pangleutikna; sabab ku kituna maranéhna nolak kawibawaan Allah, sarta ngababahayakeun bagian maranéhna dina panebusan, dina panarimaan dosa anu ku Kristus geus dipigawé pikeun unggal putra jeung putri Adam. Naha aya mangpaatna nyokot jalan anu matak geuleuheun ka Allah? Naha aya mangpaatna nempatkeun seuneu anéh kana pedupaan maranéh pikeun dipasrahkeun ka payuneun Allah, tuluy nyebutkeun yén éta henteu ngabédakeun?”

“Teu luyu jeung tatanan Allah lamun sagalana dipuseurkeun kacida gedéna di Battle Creek. Kaayaan anu ayeuna aya téh sarua jeung anu kungsi dipintonkeun ka kuring minangka pangéling-ngéling. Hate kuring nyeri ku gambaran éta. Gusti parantos maparin pangéling-ngéling pikeun nyegah kaayaan anu ngarusak budi ieu, tapi éta henteu dipaliré. ‘Maraneh teh uyah dunya: ari uyah lamun geus leungit rasa asin na, ku naon deui eta bakal diasinkeun? Ti dinya mah teu aya gunana deui, iwal ti dialungkeun ka luar, tuluy dirempak ku suku jalma.’”

“Kami ngadesek ka dulur-dulur abdi supaya hudang. Lamun parobahan teu gancang lumangsung, abdi kudu nepikeun ieu kanyataan ka rahayat; sabab kaayaan sapertos kieu kudu robah; jalma-jalma anu can tobat teu meunang deui jadi pangurus jeung diréktur dina pagawean anu kacida pentingna jeung sucina ieu. Babarengan jeung Daud urang kapaksa nyebut, ‘Geus waktuna kanggo Gusti damel: sabab maranéhna geus ngabatalkeun hukum-Mantenna.’” Special Testimonies, 30, 31.